

Ավետիք Իսահակյան

Ազատության գանգ

Ազատության Ջա՛նգ, դու վե՛հ դողանջե՛
Կովկասյան վսե՛մ, վե՛ս բարձունքներից,
Ինչպես մըրրիկ՝ շաչե՛, շառաչե՛,
Մինչև սիգապանծ ազատն Մասիս:

Անհագ վրբեժի և ընթոստացման,
Ե՛վ բուռն ցասման բարբառը հնչե՛,
Ժողովուրդների անկա՛խ, ինքնիշխա՛ն՝
Դաշն ազատական խրոխտ դողանջե՛:

Լեռներից խրճիթ, և ձորերից – ձոր,
Եվ սրտերից սիրտ ձայնդ թո՛ղ թռչի,
Եվ ընդվրժումի պատգամդ հզոր
Հավիտյան անլուռ երբեք թո՛ղ չհանգչի:

Ընթոստ ոգինե՛ր, թև առե՛ք, հասե՛ք,
Եվ գանգահարենք ամո՛ր, միահամո՛ւ.
Չանգն ազատության գանգահարեցե՛ք
Կովկասի համար հանո՛ր, ընդհանո՛ր:

Եվ որոտա՛, Չան՛գ, և արթնացրրու
Դարավոր նիրհից Մասիսն ու Կազբեկ,
Թափ տո՛ր թևերդ, արծի՛վ լեռներո՛ւ,
Քընած աղյուծներ, բաշերդ թոթվե՛ք:

Եվ բավական է՝ անարգ լըծի տակ
Մենք ստրուկ մնանք՝ ձեռներըս շրդթա,
Կապանք փշրելու մեզ թո՛ւյն ու կըրակ,
Մեզ ուժ և կորով, վըրեժ որոտա՛.

Եվ մեզ ամենքիս մըռնչա՛, կոչե՛
Մահվան ու փառքի դաշտը պայքարի.
Սըրբազան ռազմի շեփորը գոչե՛
Ընդդեմ բռնության, ամբարիշտ Չարի:

Եվ ազատության նորոգ արևի
Ոսկի ներբողըդ, Ջա՛նգ, գըվարթ հընչե՛.
Բյուր գագաթներից ազատ Կովկասի
Սուրբ եղբայրության տոնին մեզ կանչե՛:

1903

Ղազարապատ